

เทศน์เช้า วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้วันสำคัญทางพุทธศาสนา เราชาวพุทธนะ พุทธศาสนาเป็นศาสนาของ
สัตบุรุษ พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่มีคุณประโยชน์กับชีวิตของมนุษย์มหาศาล ศาสนานี้
เป็นศาสนาที่ควรแก่นมนุษย์ ไม่ควรแก่สัตว์ คูสัตว์มันไม่เข้าใจของมัน เห็นไหม ศาสนา
นี้สมควรแก่นมนุษย์

เราเป็นมนุษย์นะ เป็นสัตบุรุษ เพราะศาสนานี้ ถ้าโดยพื้นฐาน เห็นไหม ศาสนาถ้า
เราศึกษาธรรมะเป็นเครื่องขัดเกลาจิตใจ ขัดเกลาจิตใจให้เป็นคนดีนะ คนดีเพราะอะไร?
เพราะความกตัญญูกตเวทีเป็นเครื่องหมายของคนดี ความกตัญญูกตเวทีใช่ไหม? แล้ว
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ วางศาสนาไว้นะ

วัฒนธรรมประเพณีเกิดมาจากไหน? วัฒนธรรมประเพณีไม่ใช่ศาสนา แต่เป็นผล
พลอยได้จากศาสนา เพราะศาสนานี้เป็นเรื่องอริยสัจ สัจจะความจริง แต่ประเพณี
วัฒนธรรมเพราะคนดี วัฒนธรรมประเพณีเกิดจากหัวใจของมนุษย์ มนุษย์คนที่ดี เห็น
ไหม คูสิ่งต่างๆ เกิดจากมนุษย์เป็นผู้ทำนะ แต่มนุษย์ที่มีหัวใจดีสิ่งนั้นจะเป็นคุณงาม
ความดี

พุทธศาสนา ศาสนานี้สมควรแก่นมนุษย์ ถ้ามมนุษย์นั้นมีวุฒิภาวะ ถ้ามมนุษย์ไม่มีวุฒิ
ภาวะ ศาสนา เห็นไหม สัตบุรุษ โมฆบุรุษ.. โมฆบุรุษเห็นแก่ลาภ ตายเพราะลาภ ตาย
เพราะชื่อเสียง ตายเพราะต่างๆ นั่นคือโมฆบุรุษ ยังมีศาสนา ศาสนายังเป็นโทษกับเขา
เป็นโทษกับเขาแต่เขาเอาสิ่งนี้ไปหาผลประโยชน์ของเขา คูสิบ่าว ๔ เหล่า บ่าวได้น้ำ บ่าวพื้น
น้ำ บ่าวปริ่มน้ำ บ่าวพินน้ำ

เหมือนกัน ในพุทธศาสนาเราเป็นบ่าวชั้นไหน? เห็นไหม คูสิในพุทธศาสนา
ศาสนานี้กล่อมเกลาจิตใจนะ กล่อมเกลาจิตใจให้เป็นคนดี คูสิในครอบครัวของเรา
ลูกหลานของเราไม่ฟังเรา ไม่ฟังพ่อฟังแม่เพราะอะไร? เพราะมันเป็นสายบุญสายกรรม

แต่ประเพณีวัฒนธรรมเขากลับประชาชน กลับตั้งคมตืดเย็น วัฒนธรรมประเพณีนี้บีบบังคับให้คนเป็นคนดี ผู้ที่เป็นหัวหน้า นี้รัฐบาลถึงบอกว่าให้เป็นวันหยุด พุทธศาสนาให้เป็นวันหยุดเพื่อให้เราเข้าวัดเข้าวา ถ้าคนเป็นคนดีหมด ผู้ที่ปกครองก็ปกครองได้สบาย

การกระทำนี้ แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง.. แผ่นดินธรรม จิตใจคนที่เป็นธรรม จิตใจคนที่มีความเป็นสาธารณะ จิตใจผู้ที่เสียสละ จิตใจที่ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน เห็นไหม สังคมจะอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข แผ่นดินทองถ้าเกิดขึ้นมา ถ้าหัวใจมันเป็นธรรมนะ แผ่นดินทองนั้นเขาเอามาเจอจางกัน เอามารักษากัน เอามาเพื่อแผ่กัน สังคมนั้นจะร่มเย็นเป็นสุข

ถ้าแผ่นดินทอง เห็นไหม คนแย่งชิงกันจะเอาแต่ทอง สังคมมันจะมีความเป็นสุขไหม? แล้วชีวิตของมนุษย์มีคุณค่ามาก มนุษย์นี้ ในพุทธศาสนาสอนว่า

“การเกิดเป็นมนุษย์นี้แสนยาก”

เปรียบเหมือนเต่าตาบอดอยู่ในกลางทะเล โพล่ขึ้นมาในทะเลนั้นมีปวงอยู่ปวงหนึ่ง ถ้าโพล่ขึ้นมาในปวงนั้นจะเกิดเป็นมนุษย์ ถ้าเกิดโพล่ออกมานอกปวงนั้น จิตโพล่ขึ้นมาคือปฏิสนธิจิตหนึ่ง รอบหนึ่ง เกิดหนึ่งๆ ถ้าเกิดในปวงนั้นจะเกิดเป็นมนุษย์

นี้ทรัพย์สมบัติที่การเป็นมนุษย์มีคุณค่าที่สุด มนุษย์สมบัติมีคุณค่ามาก ถ้ามนุษย์สมบัติมีคุณค่ามาก เห็นไหม แล้วเราไปแก่งแย่งชิงเงินทองกัน แล้วชีวิตของมนุษย์ละเราเหยียบย่ำความเป็นมนุษย์หรือ? เราเห็น เรามองกันเป็นมนุษย์สิ ว่ามนุษย์มีคุณค่าขนาดไหน ถ้าเราเจอจางให้เขามีความร่มเย็นเป็นสุข

แม้แต่สัตว์นั้น เราให้อาหารมัน มันยังรู้จักคุณเลย นี้เขาก็รู้จักคุณของเรา รู้จักคุณผู้ที่เสียสละ แต่ถ้าเป็นกิเลสมันบอกเป็นคนโง่เขลา เป็นคนเสียเปรียบ คนที่ได้เปรียบคือคนที่ได้ผลประโยชน์ คนนั้นจะเป็นผู้ชนะ เห็นไหม

“แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร”

คำว่าแพ้เป็นพระนี่คนไม่เข้าใจนะ ถ้าแพ้เป็นพระ พระก็อยู่วัดสิ พระไม่ต้องไปยุ่งกับใครมันก็เป็นแพ้วกันยังคำ.. แพ้เป็นพระ ผู้ประเสริฐ หัวใจที่เป็นผู้ประเสริฐ แพ้เป็น

พระ นี่แพ้วทางโลกแต่หัวใจมันประเสริฐกว่าเขา เราเสียดละให้เขา เราให้เขาได้ชุ่มชื้น ให้เขาได้เบิกบาน เรายื่นอุณาโลมให้มีความร่มเย็นเป็นสุข เราจะมีความสุขไหม? ขณะเป็นมารเอาโรคเอาเปรียบเขาไปหมดเลย เหยียบย่ำเขาไปหมดเลย ขณะไปหมด มีแต่ทรัพย์สมบัติหมดเลย ไปที่ไหนไม่มีพรรคมีพวก ไปที่ไหนไม่มีใครเขาเอานะ

“กลิ่นของศีลหอมทวนลม”

กลิ่นของศีล กลิ่นของคุณงามความดีมันหอมทวนลม กลิ่นของการเอาโรคเอาเปรียบมันไม่มีใครต้องการ กลิ่นของศีล กลิ่นของธรรมใช่ไหม? ถ้ากลิ่นของศีล กลิ่นของธรรม นี่เราทำคุณงามความดีมันหอมทวนลมนะ เรามองกันแต่ในชาติปัจจุบันนะ เราแสวงหาวันนี้ปัจจุบันเราจะมีความสุข ปัจจุบันเราจะมีทรัพย์สมบัติ เราจะมีพอใช้พอสอยของเราไป

“ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด”

สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นมา มันต้องพลัดพรากจากกันโดยธรรมชาติของมัน แล้วชีวิตของเราต้องออกจากร่างกายนี้ไป จิตวิญญาณที่ออกจากร่างกายนี้ไป.. มนุษย์คืออะไร? มนุษย์ก็เราเป็นมนุษย์ ที่เป็นมนุษย์กันอยู่เนี่ย แต่เวลาพระปฏิบัตินะ เวลาพุทโธ พุทโธ พุทโธไป พอจิตมันสงบเข้ามา อ้อ.. มนุษย์อยู่ที่นี้!

เราเป็นใคร? เราเป็นนาย ก. ทะเบียนบ้านเปลี่ยนเป็นนาย ข. ก็เป็นนาย ข. แล้วแล้วรื้อกหรือชาติไปรื้อกันที่ทะเบียนบ้านที่ไหน? แล้วชีวิตนี้รุ่งมันไว้ได้ไหม? ชีวิตนี้มันต้องตายเป็นที่สุดใช่ไหม? คูสิเราเป็นวัยรุ่น เราเป็นผู้ที่มีอายุไม่มาก เราก็แสวงหาชีวิตนี้ที่ยาวไกล ผู้ที่ซากร่ำร่ำขึ้นไปเราต้องหาที่พึ่งแล้วนะ มันเตรียมตัวแล้ว เตรียมตัวว่าเราจะไปอย่างไร? เราจะเอาที่ไหนเป็นที่พึ่ง

นี่ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด ถ้าชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุดใช่ไหม ต้องตายเป็นที่สุด แล้วตายเป็นที่สุด ที่แสวงหานี้มันชาติปัจจุบันนี้เท่านั้นเอง แล้วสิ่งที่มาเห็นใหม่ คูสิบัว ๔ เหล่า เวลาประพาศปฏิบัติขึ้นไป บัวได้น้ำมันประพาศปฏิบัติไปมันก็แล้วแต่เขาชักนำไป บัวได้น้ำไม่เห็นเดือนเห็นตะวันนะ นี่บัวปริ่มน้ำ บัวพ้นจากน้ำ

ในการประพฤติปฏิบัติ มันก็มีเข้าไปถึงความจริงและไม่ถึงความจริง ถ้าถึงความจริงนะ อริยสัจมีหนึ่งเดียว ความเห็นต้องมีหนึ่งเดียว ความเห็นอริยสัจ ๒ เอามาจากไหน? ๒ ก็คือกิเลสเราไง ๒ ก็คือความเห็นของเราไง ๒ ก็ทีฐิฏฐิมานะของเราไง ถ้าเป็นความจริงนี้เป็นหนึ่งเดียวกัน ความจริงมันขัดแย้งกันได้อย่างไร?

ถ้ามีการโต้แย้งกัน ธรรมสภาจณา เอตัมมังคลมุตตมัง ในเมื่อมีการสนทนาธรรม ถ้ามีการโต้แย้งกันต้องมีผิดคนหนึ่ง แต่เวลาผู้ที่ประพฤติปฏิบัตินะ โสดาบัน สกิทาคามี อนาคตามีนี้ไม่มีความผิดพลาด ผิดไม่ได้! เวลาหลวงปู่มั่นสอนนะ “ต้อง! ต้อง! ต้องเป็นอย่างนั้นเลย”

เราออกจากบ้านมา เราขึ้นรถมา เราจะมาวัดนี้เราต้องมาถนนสายนี้เลย ต้องสายนี้ อย่างเดียว! ถ้าออกจากสายนี้ไปมันไปที่อื่น ไปวัดอื่น ใจ มันไปที่อื่นไม่เข้าสายนี้ หลวงปู่มั่นบอก

“ต้อง! ต้อง! ต้อง! ต้องตั้งสติ ต้องทำสมาธิ ต้องจิตสงบขึ้นมา เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้! เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้!”

ถ้าเป็นอย่างอื่นไปหลวงปู่มั่นคิด พระพุทธเจ้าคิด คิดเพราะอะไร? คิดเพราะพระพุทธเจ้าสอนเอง สติ สมาธิ ปัญญา สิ่งนี้พระพุทธเจ้าวางไว้เอง แล้วใครมันจะมาลบล้างพระพุทธเจ้า ถ้ามันลบล้างพระพุทธเจ้า มันก็เก่งกว่าพระพุทธเจ้า เห็นไหม นี่ถึงบอกว่าต้องอย่างเดียว ถ้าการปฏิบัติต้องเหมือนกัน ต้องเป็นไปทางเดียวกัน ต้องเหมือนกันเลย แล้วธรรมสภาจณา เวลาผู้ปฏิบัติไปมันต้องเหมือนกัน

จิตสงบอย่างไร? จิตไม่สงบ.. โทษนะ มือเรานี้เปื้อนจี๊ แล้วเปิบอาหารใส่ปากใคร กินลง ถ้ามือเปื้อนจี๊ ไม่ล้างมือก่อน เปิบอาหารเข้าปากไหวไหม? มือเปื้อนจี๊ ต้องล้างมือให้สะอาดก่อน พอล้างมือให้สะอาดแล้วมันถึงจะเปิบข้าวใส่ปากได้

จิตมันเปื้อนด้วยจี๊โลก จี๊โกรธ จี๊หลง มันจี๊หลงๆ พอจี๊หลงมันหลงตัวมันเอง มันก็ว่าสิ่งนี้เป็นธรรมๆ มันจี๊! แต่จี๊อย่างนี้มันเป็นขี้นามธรรมที่มันไม่มีกลิ่นกระทบเรา แต่ถ้าเป็นจี๊จริงๆ นะ มันเปื้อนมือเรานะ จี๊โลก จี๊โกรธ จี๊หลง แล้วภาวนากันไปเลย ใช้ปัญญากันไปเลย ใช้ปัญญาไปเลย จี๊ทั้งนั้น!

เพราะมันจี๋หลงใจ แต่เพราะจี๋หลงถึงไม่กล้าออกไปชมมสากัจฉา ออกไปตามความเป็นจริง เก็บตัวซุกซ่อนไว้ นี่แล้วสร้างกระแสให้กระแสปกคลุม.. แต่ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ของเราละ พระอัญญาโกณฑัญญะเป็นสงฆ์องค์แรกของโลก พระอัญญาโกณฑัญญะเอาหลานนะ เอาพระปุลณมันตานีบุตรมาบวชองค์เดียว พระอรหันต์นะเป็นสงฆ์องค์แรกของโลก

สิทธิ เห็นไหม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา นี่พระติเตียนกันมาก ติเตียนว่าทำไมไม่ตั้งพระอัญญาโกณฑัญญะ เพราะเป็นสงฆ์องค์แรกของโลก ทำไมไม่ตั้งพระอัญญาโกณฑัญญะเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา ทำไมไปตั้งพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ .. ตั้งพระสารีบุตรและพระโมคคัลลานะเพราะพระสารีบุตรและพระโมคคัลลานะท่านทำของท่านมา ท่านปรารถนามาเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา ในเมื่อปรารถนามาท่านต้องสร้างของท่าน

คือจะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันต้องมีบารมี ต้องสร้างเป็นพุทธภูมิมา คือสร้างพื้นฐานมา พระสารีบุตรกับพระโมคคัลลานะก็สร้างของท่านมา แต่พระอัญญาโกณฑัญญะท่านสร้างของท่านมาอีกอย่างหนึ่ง แล้วเวลาตรัสรู้ เวลาเป็นสงฆ์องค์แรกแล้วไม่ได้สอนใครเลยอยู่ในป่าในเขา

นี่อยู่ในป่าในเขา เป็นพระอรหันต์ เป็นสงฆ์องค์แรกของโลก เป็นพีใหญ่ แต่อยู่ในป่าตลอดนะ เอาหลานมาบวชอยู่คนเดียว แต่พระสารีบุตรสร้างมา พระสารีบุตรเป็นเสนาบดีธรรม เวลาพระพุทธรเจ้าเผยแผ่ธรรม จะสั่งให้พระสารีบุตรไปที่ไหน นี่ชาววิชัยบุตรรับเงินรับทอง รับสิ่งต่างๆ นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก

“สารีบุตร เธอต้องไปแก้ไข”

พระสารีบุตรบอกว่า “ไปไม่ไหว เพราะพระที่นั่นเป็นพระที่นึกเลง พระที่มีกำลังมาก ไปแล้วมันจะสู้เขาไม่ได้”

“สารีบุตร เธอจงเอาพระไป เอาพระไปให้มากกว่า แล้วให้ลงพรหมทัณฑ์เขาไม่ให้อยู่ในสถานทีนั้น”

เพราะความเห็นผิด เวลาเทศน์ได้รับเงิน ได้รับทอง ได้รับต่างๆ สมัยพุทธกาลมีมาหมดแล้วแหละ เพียงแต่ว่าในเมืองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังมีชีวิตอยู่ เห็นใหม่ยังแก้ไขสิ่งต่างๆ ได้ นี่มีพระฝรั่งไปหาหลวงตามากเรื่องนิกายต่างๆ บอกว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์ แล้วพวกเรามั่นใจว่าหลวงตาเป็นพระอรหันต์ จะให้สมานสังวาสไป

หลวงตาบอก “เราไม่ใช่พระพุทธเจ้า ไม่ใช่เจ้าของศาสนา ทำให้ไม่ได้หรอก”

ทำให้ไม่ได้ใจแล้วมันปล่อยไปตามสังขาร ธรรมมันเป็นอย่างนั้นมันเป็นไป ความเห็นของคนมันแตกต่างกันไป

นี่พุทธศาสนาไป พุทธศาสนาเป็นศาสนาของสัตว์มนุษย์ ไม่ใช่ศาสนาของโมฆบุรุษ .. สัตว์มนุษย์ เห็นใหม่ สภา ถ้าเป็นสัตว์มนุษย์นั้นถึงเรียกว่าสภา ถ้าเป็นคนพาล สภานั้นประชุมขนาดไหนก็ไม่ถือว่าเป็นสภา สภานี้ธรรมสภา สิ่งที่เป็นธรรมสภาเราคุยกันด้วย เหตุด้วยผล ด้วยเหตุด้วยผลต้องมีหลักฐาน มีทุกอย่างรองรับ มันมีที่มาที่ไป

ธรรมะไม่ได้ลอยมาจากฟ้า การเกิดมานั่งอยู่ที่นี้กัน นี่เราบอกว่าคนที่นั่งอยู่ที่นี่เกิดมาจากไหน? ทุกคนบอกเกิดจากท้องพ่อท้องแม่ แต่ในธรรมนะเกิดจากกรรม เราทำกรรมดีกรรมชั่วมา กรรมนี้เพราะจิตอยากเกิดอีกมหาศาล เห็นใหม่ มันเกิดจากกรรม กรรมนี้จำแนกสัตว์ให้เกิดแตกต่างกัน พ่อแม่เดียวกัน ลูกหลายๆ คน ลูกจรดนิสัยก็ไม่เหมือนกัน ความคิดความเห็นของลูกไม่เหมือนกัน กรรมของเขามาหลากหลายแตกต่างกัน กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดแตกต่างกันไป

มันมีที่มาที่ไปหมด ชีวิตที่นี้มันมีที่มาที่ไป เพราะกรรมดีกรรมชั่วมันพาเราไป แล้วกรรมดีกรรมชั่วมันจะพาเราไป จิตนี้ไม่มีที่สิ้นสุด มันมีเหตุมีผล ธรรมะก็เหมือนกัน มันมาจากไหน? นี่มันจิตสงบอย่างไร? จิตสงบแล้ววิปัสสนามีการกระทำอย่างไร? ไม่ลอยมาจากฟ้า

นี่มันไม่มีทางอื่น ต้องเป็นทางนี้ทางเดียว ทางนี้ทางเดียวมันมีผิดมีถูกนะ ถ้าทางเดียวที่ถูก เขาพาไปถูกมันก็ถูก ถ้ามีทางเดียว แต่ทางเดียวพาไปผิดมันก็ผิดหมดแหละ มันผิดหมดแหละ แต่ก็ทางเดียว ทางนี้ก็ผิดหมด

ไม่เหมือนครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นจริงนะ ต้องเป็นอย่างนี้ “หนึ่งไม่มีสอง” ต้องเป็นอย่างนี้! ต้องเป็นอย่างนี้! หลวงปู่มั่นเวลาแกจิดนะ “ต้องเป็นอย่างนี้เลย!” แล้วเราทำไปนะ เอื้อะ! ทำไมครูบาอาจารย์เราเวลากราบพระพุทธรเจ้าทำไมกราบจากหัวใจ สังเกตได้ครูบาอาจารย์ที่ท่านถึงธรรมนะ ท่านจะซึ่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหนือหัวเลย เพราะเราไปรู้อะไรก็แล้วแต่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้ก่อนเรา แล้วบอกเราวางรากวางฐานไว้ให้เราก้าวเดิน มันซึ่งหัวใจนะ

นี่เวลาปฏิบัติไปใครเริ่มปัญญาหุนนะ อู้ฮู.. ทำไมมันละเอียดขนาดนั้น ละเอียดขนาดนั้น ละเอียดขนาดไหนนะมันพื้นฐาน.. ยังหрок มันจะละเอียดกว่านั้นมหาศาล ละเอียดจนพระพุทธรเจ้าแบ่งชั้นตอนมาเลย ปัญญา มหาปัญญา เห็นไหม สติปัญญา สติมหาสติ สติอัตโนมัตติ.. ปัญญา มหาปัญญา ปัญญาอัตโนมัตติ

ปัญญาที่มันเข้าไปนี่มันลึกซึ่งแตกต่างกับที่เราคุยกันอยู่เนี่ยยะนั้ก สิ่งที่เราคุยกันมันเป็นตรรกะ มันเป็นจินตนาการ พอจินตนาการไปเราไม่มีจุดยืนกัน เราหลักลอย โอ้อโฮ! มันสุดยอด สุดยอด.. จี้! จี้หลง จี้ทั้งนั้น!

ถ้าเป็นความจริงนะ มันไม่มีจี้ เอื้อะ! เอื้อะ! มันมีจุดยืน จุดยืนของจิตมันรับรู้รับรู้แล้วมันแก้ไข มันเปลี่ยนแปลง แล้วซึ่งใจมาก แล้วไม่หลักลอย หลัคนี่มันคงมาก พระอริยบุคคลมันจะหลักลอยได้อย่างไร? พระอริยบุคคลมันคง แล้วยับไปไหนที่สุดยอดเลย แล้วรู้หมด

“อย่าดูถูกความนิ่งอยู่ของพระอริยเจ้า”

แต่พวกเราพวกหลักลอย เหมือนปุยนุ่นมันหุนไปบนอากาศ อู้ฮู ว่าง สุดยอดเลย ปุยนุ่นมันลอยไปบนอากาศ แต่พระอริยเจ้าไม่เป็นอย่างนั้น ไม่เป็นอย่างนั้นหрок

นี่พูดถึงศาสนาของสัตบุรุษ กับศาสนาของโมฆบุรุษ เรานะเราเป็นชาวพุทธ ศาสนานี้ควรแก่นุญย์ นุญย์ที่มีปัญญา สัตว์มันทำดีทำชั่วได้ แต่สัตว์มันไม่มีปัญญา เหมือนเรานะ สัตว์มันไม่มีปัญญา ไม่มีสติเหมือนเรา เรามีสติปัญญาแล้ว สติปัญญาต้องเป็นปัจเจกตั้ง เป็นสันติภูจิวโก

พระพุทธเจ้าบอกอย่างนี้ เห็นไหม เวลาครูบาอาจารย์ท่านบอกว่า “ถ้าเป็นพระอรหันต์ต้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารับประกัน ต้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นคนคำประกัน” ไม่ใช่ ธรรมะคำประกัน เกิดในธรรม!

นี่จิตนี้กลั่นมาจากอริยสัจ จิตนี้กลั่นออกมาจากอริยสัจ ถึงที่สุดแล้วถ้าใครไม่ทำลายจิตนี้ จิตนี้เข้านิพพานไม่ได้ ถ้าจิตนี้เข้านิพพาน ตัวจิตจะไปขวางนิพพานอยู่ จิตนี้ต้องทำลายมัน ถึงที่สุดนะจิตนี้กลั่นออกมาจากอริยสัจ โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี พอถึงอนาคามี เห็นไหม ว่าง ว่าง เรือนว่าง ว่างหมดเลย แล้วถ้าไม่ได้ทำลายมัน ใ่ว่างๆ นั้นจะไปขวางอยู่

นิพพานว่างหรือ? ว่างคู่กับไม่ว่าง นิพพานสว่าง.. สว่างคู่กับมืด นิพพานคู่กับอะไร? นิพพานคู่กับอะไร? นิพพานคือนิพพาน! แล้วถ้าคนไม่รู้จักนิพพาน มันพูดนิพพานผิดหมดแหละ ถ้าคนรู้จักนิพพานนะ มันพูดนิพพานถูกหมดแหละ เห็นไหม มันมีที่ไปที่ไป มันมีการดำเนินงานของมัน มันมีหมดนะ แล้วธัมมสภาจักจายกันได้

นิพพานพูดไม่ได้ แต่ครูบาอาจารย์พูดได้ รู้ได้ จำได้ ถ้าจำไม่ได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจำสามเนตรราหูได้อย่างไร? องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจำพระเจ้าสุทโธทนะได้ไหม? ทำไมพระเจ้าสุทโธทนะไปนิมนต์พระพุทธเจ้ากลับมาสั่งสอนที่กรุงกบิลพัสดุ์ เห็นไหม แล้วไม่ได้นิมนต์ไว้ พระพุทธเจ้าเข้าขึ้นมาออกมาบิณฑบาต

ไอ้โฮ.. พระเจ้าสุทโธทนะเป็นกษัตริย์ แล้วลูกกษัตริย์มาบิณฑบาตอยู่ สมัยนั้นศาสนาเพิ่งมีใหม่ก็ยังไม่เข้าใจ ก็ว่าเป็นขอทาน ไอ้โฮ.. ไปยืนขวางพระพุทธเจ้านะ บอกว่า

“ทำไมทำลายพ่อขนาดนี้ ทำไมมาทำลายชื่อเสียงพ่อขนาดนี้”

“อ้าว.. ก็พ่อไม่นิมนต์ พ่อนิมนต์มาเทศน์ แต่พ่อไม่นิมนต์ฉัน ไม่นิมนต์ก็ต้องออกบิณฑบาต”

“อย่างนั้นนิมนต์”

นี่พ่อไม่นิมนต์ คำว่าพ่อไม่นิมนต์นี่คืออะไร? ทำไมจำได้ล่ะ? เห็นไหม พระอรหันต์ก็ยังสามารถได้ พุคได้ จำได้ สิ่งต่างๆ ได้ แต่จิตอันนั้นไม่เป็น จิตอันนั้นพ้นออกไปจากกิเลส จิตอันนั้นว่างจากกิเลส จิตอันนั้นสูญจากกิเลสแต่มีอยู่ ของมันเป็นความจริงอย่างนั้น ถึงสื่อสารได้ จับต้องได้ ค่อยกันได้ รู้ได้

นี่ศาสนาพุทธควรแก่นมนุษย์ แล้วควรแก่สัตว์บุรุษ ศาสนาพุทธไม่ควรแก่โมฆบุรุษ เพราะโมฆบุรุษนั้นเอาศาสนาขึ้นมาเป็นประโยชน์กับตัวเอง แต่ศาสนานี้เพื่อมนุษย์ มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่ากัน เห็นไหม เวลาครูบาอาจารย์..

นี่พระสารีบุตรเป็นลูกศิษย์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พอตร์สรู้ธรรมขึ้นมาแล้ว พระอัสสจินอนอยู่ทางไหน จะกราบพระอัสสจิทุกเที่ยวไป เพราะพระอัสสจิเป็นคนชักนำเข้ามาสู่ศาสนา พระอัสสจิเป็นคนเทศน์ให้พระสารีบุตรฟังเป็นครั้งแรก พระสารีบุตรได้โศคาบันมาจากพระอัสสจิ

แต่จริงๆ แล้วพระสารีบุตรก็ได้ธรรมจากใจของพระสารีบุตร เพราะพระสารีบุตรสร้างมา ปรารถนามาเป็นอัครสาวกเบื้องขวา แต่ด้วยสายบุญสายกรรม เห็นไหม เวลาจะนอนจะกราบถึงพระอัสสจิ พระอัสสจินอนอยู่ทางทิศไหนจะกราบพระอัสสจีก่อน กราบทางนั้น มันซึ่งบุญซึ่งคุณใจ มันซึ่งมาก ถึงพระสารีบุตรเป็นอัครสาวกเบื้องขวานะ แต่ทำไมกราบพระอัสสจิล่ะ? กราบด้วยบุญด้วยคุณอันนั้น กราบด้วยความซึ่งบุญซึ่งคุณ

สิ่งที่เป็นการแสดงออกของผู้เป็นธรรม มันจะซึ่งใจเรามาก ซึ่งใจมาก มันไม่กล้าทวนกระแสใจ นี่ไม่กล้าสวนกระแสองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่กล้าสวนกระแสธรรมและวินัย มันลงธรรมและวินัย

ธรรมและวินัย จิตนี้เป็นธรรม มันจะเคารพบูชาในหัวใจ การแสดงออกของพระอริยเจ้านั้นม่นวลมาก กิริยาข้างนอกมันอีกเรื่องหนึ่งนะ แต่เรื่องที่เป็นจริง เป็นความจริง

วันนี้วันสำคัญทางพุทธศาสนา เห็นไหม มันสำคัญอย่างนั้นเพราะเราสำคัญ เราเป็นมนุษย์เราซึ่งในศาสนา เราถึงมาทำบุญกุศลกันเพื่อเราทั้งนั้น เอวัง